Η Ορθοδοξία δεν έχει... Ταλιμπάν! (π. Αθανασίου Γιουσμά)

Date : 7 Μαΐου, 2006

"*...Η πολύχρονη προσωπική μου επαφή με νέους ανθρώπους, μου δίνει τη σιγουριά να υποστηρίξω ότι αυτή η καινοτομία του Αρχιεπισκόπου δεν θα τους οδηγήσει στην Εκκλησία.*" Υπάρχουν στιγμές που αναλογίζομαι εάν είναι υποχρέωση ενός ιερωμένου να κηρύττει στηλιτεύοντας με ανιδιοτέλεια και ευθύτητα την υποκρισία και την αδικία. Και αν υιοθετήσω την άποψη να μην καυτηριάζω τα «κακώς κείμενα», φαντάζομαι πως τότε το κήρυγμά μου θα έμοιαζε σαν ξαναζεσταμένο φαγητό και μάλιστα σε φούρνο μικροκυμάτων! Δεν μπορώ να φανταστώ ένα ορθόδοξο κήρυγμα ή ένα εκκλησιαστικό κείμενο με ωραιοποιημένες εκφράσεις και γλυκύτατους χαρακτηρισμούς. Δεν είναι του χαρακτήρα μου κι ούτε είναι κάτι που με έλκει. Το ορθόδοξο κήρυγμα θεωρώ πως πρέπει να είναι πικρό φάρμακο στο στομάχι των ασθενών και όχι καραμέλα που τελικά προκαλεί ουλίτιδα και χαλάει τα δόντια των μικρών παιδιών. Άλλωστε τα κηρύγματα του Ιωάννη του Προδρόμου στην έρημο του Ιορδάνη, ο ελεγκτικός λόγος του Θεανθρώπου προς τους Γραμματείς και Φαρισαίους ή του Πρωτομάρτυρα Στεφάνου στα μέλη του Μεγάλου Συνεδρίου και τα τόσα και τόσα κηρύγματα των Πατέρων αποδεικνύουν ότι το ορθόδοξο κήρυγμα πρέπει να είναι αλάτι σε πληγή. Όμοια κι ένα εκκλησιαστικό άρθρο αξίζει, κατά την προσωπική μου και υποκειμενική κρίση, μόνο όταν ωφελεί πνευματικά τον αναγνώστη και δεν τον κάνει να μετανιώνει που έχασε το χρόνο για να το διαβάσει. Και γι' αυτό το λόγο, με πόνο ψυχής συχνά-πυκνά, φτάνω στο σημείο να στηλιτεύω με ευθύτητα τις υποκριτικές και ιδιοτελείς ενέργειες ακόμη και εκκλησιαστικών προσώπων

Διάβασα στον ημερήσιο τύπο τη δήλωση του Αρχιεπίσκοπου Αθηνών κ.κ. Χριστοδούλου σύμφωνα με την οποία χαρακτηρίζει όσους αντιδρούν στο πιλοτικό πρόγραμμα μετάφρασης των Αποστολικών και Ευαγγελικών κειμένων στις Κυριακάτικες θείες Λειτουργίες ως «Ταλιμπάν (sic!) της Ορθοδοξίας». Η μετάφραση λειτουργικών κειμένων είναι ένα τεράστιο θέμα που δεν καλύπτεται στο πλαίσιο ενός άρθρου. Νομίζω πως δεν πρέπει να γίνονται βεβιασμένες κινήσεις εντυπωσιασμού, αλλά συντονισμένες και προσεκτικές ενέργειες. Η πολύχρονη προσωπική μου επαφή με νέους ανθρώπους μου δίνει τη σιγουριά να υποστηρίξω ότι αυτή η καινοτομία του Αρχιεπισκόπου δεν θα του οδηγήσει νέους στην Εκκλησία. Από την άλλη μεριά σκέφτομαι ότι εάν επιχειρήσω να διαφωνήσω, κινδυνεύω να αυτοχαρακτηριστώ ως «Ταλιμπάν της Ελλαδικής Εκκλησίας». Όμως, τρομάζω με την σκέψη ότι ο Αρχιεπίσκοπος χρησιμοποιεί έντεχνα στοιχεία της πολιτικής, όπου συκοφαντούνται όσοι εκφράζουν διαφορετική άποψη! Είναι τραγικό να διαπιστώνει κανείς ότι ο στείρος κοινοβουλευτισμός μπήκε στο χώρο της Εκκλησίας. Κατά τη θητεία του Αρχιεπίσκοπου Χριστοδούλου η Ελλαδική Εκκλησία εκκοσμικεύεται σε

σημείο να διώκει γηραιούς Επισκόπους. όπως τον Αιτωλίας και Ακαρνανίας, με το πρόσχημα της προχωρημένης ηλικίας τους! Είναι προφανές ότι διώκονται όχι επειδή δεν μπορούν να ασκήσουν τα ποιμαντικά τους καθήκοντα, αλλά για να αντικατασταθούν -μέσω του κατά τα άλλα συνοδικού συστήματος των παντελονάδων επικοινωνιολόγων- από δικούς του επισκόπους-μαριονέτες. Κι όλα αυτά για να υπάρχει η πλειοψηφία στην Ιεραρχία και έτσι να δρα ανεξέλεγκτα.
Ταπεινά πιστεύω - συγχωρέστε με όσοι διαφωνείτε - πως η εξάχρονη θητεία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών είναι μια περίοδος: α) υποκριτικής σύγκρουσης με την Πολιτεία για την αναγραφή του θρησκεύματος στις αστυνομικές ταυτότητες, (αλήθεια η Νέα Δημοκρατία πόσο παραπλανητικά χρησιμοποίησε το θέμα προεκλογικά και τώρα ως κυβέρνηση «νίπτει τας χείρας» της Υπουργού Παιδείας!), β) ανεξήγητης σύμπλευσης με τον Παπισμό μέσα από τον διαχριστιανικό συγκρητισμό γ) σφοδρής αντιπαράθεσης με το αδύναμο και πανταχόθεν βαλλόμενο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, δ) ένοχης αδράνειας των εκκλησιαστικών δικαστηρίων για ηθικά παραπτώματα κληρικών και ε) παράλογης κατασυκοφάντησης όσων αντιδρούν στην εκκοσμίκευση που πρεσβεύει ο Αρχιεπίσκοπος και οι ομόφρονες του κόλακες!
Φίλοι αναγνώστες, δυστυχώς, δεν αποτελούμε, κλήρος και λαός, «το άλας της γης και το φως του κόσμου (Ματθ. 5. 13) Η εκκοσμίκευση, ο επαγγελματισμός και η ακηδία είναι τα κύρια χαρακτηριστικά μας.. Ας κλείσω όμως με μια φράση του Ιερού Χρυσοστόμου: «Η Εκκλησία έχει μεγάλη ανάγκη όχι μόνο από αυθεντικούς Χριστιανούς, αλλά και από καλής ποιότητας εκκλησιαστικούς ηγέτες». (Πηγή: 'Ορθόδοξος Τύπος' 1/10/2004)